

බත්තරමුල්ල පාලන කමිටුව

සහ පැහැදිලි අවසානයක්, ක්‍රමයෙන් පැහැදිලි ලෙස විකාශනයවීම, නාට්‍යමය අනුසාරය සහ පැහැදිලි කාල නියමය, ප්‍රාණවත් හා ව්‍යක්ත වූ භාෂාව.

7.1 බත්තරමුල්ල පාලන කමිටුවේ වගකීම

කතාන්තයේ පැවසීම යන වචනයට ඉතා දිගු අතීතයක් තිබෙන අතර, එය ඉපැරණි කුසලතාවක් ලෙස සැලකිය හැකිය. පුද්ගලයින්ට ඇසීමට ප්‍රිය උපද්‍රවන ආකාරයට කතාන්තය කිරීම සැබවින්ම සමහර පුද්ගලයින් සතු දක්ෂතාවයකි. ජනමාධ්‍ය විෂයේදී කතාන්තය කීම, තොරතුරු ගොනුකර ඒවා පුද්ගලයින්ට ඇසීමට, හා තේරුම් ගැනීමට සැලැස්වීමෙන් ඔවුන්ට ඒවා හොඳින් මතක තබා ගැනීමට හැකිවේ. වර්තමාන ආකාරයෙන් හෝ වෘත්තාන්තමය ශෛලියකින් කතාන්තය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ශ්‍රාවකයන් හොඳින් අවබෝධ කරගනී.

7.2 බත්තරමුල්ල පාලන කමිටුවේ වගකීමේ ව්‍යාප්තිය

අපි සෑම දිනකම පාහේ අනෙක් අයට කතාන්තය කියන්නා සේම අපිද සැමදා කතාන්තය වලට සවන් දෙමු. මෙයින් අපට ඉගෙනගත යුතු බොහෝ දෑ තිබෙන අතර, සැබවින්ම හොඳ කතාන්තයක් කුමක්දැයි යන්න අපි දැනටමත් තේරුම්ගෙන සිටිමු.

... නැවුම් සහ උද්දීපනය වන මාතෘකා තිබෙන කතාන්තය අපි රසවිඳීමට පුරුදු වී තිබේ. (ඔබ දැන සිටියද, ඔබ අසා තිබෙනවාද?)

... අප දැන හඳුනන චරිත පිළිබඳ කතා,

... සංවේදී ප්‍රතිචාර ඉස්මතු කරන කතා,

... අපව ප්‍රියජනක ස්ථාන කරා ගෙනයන කතා,

... පොදු තේමාවක් මත ගොඩනැගිලිගෙන යන කතා,

... මුලසිට අග දක්වා උද්දීපනයට ලක්වන කතා,

... කතාකරු අත්විඳින අත්දැකීම් විලෙසම තමා සවන් දෙන අයටද ලබාදෙන ඉතා මෑතවත් නිර්මාණය වූ සිතුවම් මහසෙහි සටහන් කිරීමට සමත්වන කතා.

... කතාන්තය වලට සවන් යොමුකර සිටීමේදී එම කතා පිළිබඳව මහසෙහි සිතුවම් අනෙකු ලෙස ලියූ කතා.

7.3 බත්තරමුල්ල පාලන කමිටුවේ වගකීමේ ව්‍යාප්තියේ ප්‍රධාන අංග

හොඳ යහපත් කතාන්තයක් තුළ පැහැදිලි අරමුණක් හෝ ඉලක්කයක් තිබිය යුතු අතර, කතාන්තයෙන් සමාජයට ගෙනයන පණිවිඩය පැහැදිලි විය යුතුය. අඩු තරමේ එක් විරයක් හෝ විරවරයක් සිටියි.

පරිසර සාධක - ස්ථානය හෝ අවට පරිසරය, පොදු තේමාවක් සමග සිත් ඇදවැද ගන්නා (ප්‍රසන්න) හැඟීමක් ස්මතුවන, කරුණු එකක් හෝ කිහිපයක්

7.4 උභ්‍යවකත බත්තරමුල්ල පාලන කමිටුව

කතා කීමේ ශිල්පීය ක්‍රමය හා යොදාගත යුතු මාධ්‍ය ආකෘතිය මුද්‍රිත, ගුවන් විදුලි, රූපවාහිනී සහ මාර්ග ගත පුවත්පත් කලාව : ප්‍රධාන වශයෙන් වෘත්තාන්ත කතා ශෛලීන් සඳහා ආලේඛය, වෘත්තාන්ත සහ පසුතල වෘත්තාන්ත වැනි වෘත්තාන්ත කතා ශෛලීන් සඳහා

- 1 මා ශ්‍රාවකයින්ට කීමට බලාපොරොත්තුවන්නේ කුමන කතාවක්ද? නොඇසා සිටීමට නොහැකි (සිත් ඇදගන්නා) යම් විශේෂිත කේන්ද්‍රය කරගත් ඇත්ත යන්න අවශ්‍යතාවයක් පැහැදිලිව හඳුනාගත් විම කතාව වාක්‍ය 03-04 න් සාරාංශ කළ හැකිද යන්න හා මා ප්‍රකාශ කරන කතාන්දරය පිළිබඳ හිඟිති අවබෝධයක් මා තුළ තිබේද යන්න.
- 2 මෙය සොදුරු කතාන්දරයක් බවට පත්වීම සඳහා අවශ්‍ය වර්තමාන කිහිපයක් අන්තර්ගත වී තිබේද යන්නත්, එසේම එම වර්තමාන ශ්‍රාවකයින්ගේ විශ්වාසය ගොඩනැගීමට හේතුවේද යන්නත්, ශ්‍රාවකයින් මෙම කතාන්දරය කෙරෙහි ආකර්ෂණය කර ගන්නේ සහ ඔවුන්ගේ කුතුහලය නවතාගන්නේ කෙසේද යන්නත් පිළිබඳවය.
- 3 කතාන්දරය කීමට විශේෂිත ස්ථානයක් තිබේද? මගේ කතාන්දරය සඳහා අවශ්‍ය ජීවය සහ වාතාවරණය එම ස්ථානවල තිබේද?
- 4 කතාව ආරම්භ කරන්නේ කෙසේද?
ජවහිකා, පරිකල්පිතයන් තිබේද යන්න හා මා කීමට යන කතාන්දරය වැඩිමනක් දුරට කීමට පෙර ජනතාව එය වටහා ගනිද යන්න, කතාන්දරය කෙරෙහි ශ්‍රාවකයින්ගේ ප්‍රියජනක භාවය කතාන්දරය පුරාවටම රඳවා තබා ගන්නේ කෙසේද?, ගැටුම්කාරී, සංකූලතා අවස්ථා තිබේද යන්න හෝ භාසය රසය උපදවන අවස්ථා විහි ඇතිද? කතාව ඉතා පහසුවෙන් ප්‍රකාශ කිරීමට හැකිවේද යන්න.
ප්‍රශ්න, කරුණු, සාකච්ඡා කිරීම කතාව අවසානය තෙක් තබා ගන්නේ කෙසේද යන්න.
- 5 කුමන ආකාරයේ කතා ව්‍යුහයක් වඩාත්ම සුදුසුද යන්න කතාව කරගෙන යාමේදී එහි නොයෙක් අවස්ථා සැලකිල්ලට ගෙන හුවමාරු කරමින් ඉදිරියට ගෙනයනවාද හෝ එය කාලානුක්‍රමිකව ගෙනහැර දක්වනවාද යන්න.
- 6 මගේ කතාවේ භාෂාව ප්‍රාණවත්ද? එයට සවන්දෙන පුද්ගලයාගේ මනසෙහි ස්ථාන හා සිතුවම් ගෙනවිත්ගේද යන්න.
අව ප්‍රාණවත් සහ සම්ප්‍රදායික ප්‍රවෘත්ති කතා ප්‍රතිකෂේප කරයිද? මා කතාන්දරය කීමේ වේගය ශ්‍රාවකයින් ඇඳබැඳ තබා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් වන්නේද යන්නත්, ශ්‍රාවක හැගීම් පුබුදුවන්නට එය සමත්වේද යන්න.
- 7 මෙම කතාන්දරය මගේම චිකිත්සා යැයි ශ්‍රාවකයින් පැවසීමට පෙළඹෙයිද? මන්ද යත්, මා එය ඉදිරිපත් කරන සුවිශේෂී ආකාරය හේතුවෙන්.